מי בתור

ממשלה הבאה

עידו כמוכ"ל הבא של ההסתדרות, מישהו שגם בה אין לאלמוגי חשק רב. **והיה אם יתפתח אלמוגי לפרוש מהממשלה, מפיכה זו או אחרת, נראה שתיק העבודה יימסר לישראל גלילי.**

מישרד שני העומד להתפנות הוא מישרד הקליטה, שחשף הי מפ"מי שהו, נתן פדה, ניכשל בניהוזו כישלון חרוץ. ברור שפלד לא יכהן עוד כשר בממשלה הבאה. מפ"ם מועידה לתפקיד זה את סגנו הנוכחי, שלמה רוזן, אבל לגולדה עצמה יש מחשבות אחרות.

גולדה רוצה מאוד לצרף את יעקב חזן המפ"מי לממשלתה הי באה, בתפקיד שר ללא תיק, שיהיה אחד מאנשי הקבינט המצומצם שהיא כמיטבחה. אם תצליח במינוי זה, לא יהיה מקום לשר מפ"מי נוסף בממשלה ובמקרה זה ישאר תיק הקליטה פנוי עבור גלילי, שאינו להוט אחריו ביותר, שכן בתפקידו כשר ללא תיק אין לו שום סיכוי או אפשרות להיכשל.

אם לא ירצה גלילי לקבל על עצמו את מישרד־הקליטה, לא מן הנמנע שגולדה תיכפה על מפלגתה להסכים לשבירת מאזן הכוחות הפנימי בממשלה. כלומר: להסכים שיהיו למפ"ם שלושה שרים במקום שניים: חזן כשר בלי תיק, ויקטור שם־טוב כשר־הבריאות ושלמה רוזן כשר־הקליטה. מאחר שחזן הוא ימני בדיעותיו לא פחות ממשה דיין, אין סכנה שאנשי רפ"י יתנגדו לו. לכל היותר אפשר יהיה להפריד את שני התיקים שבידי שמעון פרס לשני משרדים נפרדים, להשאיר בידי פרס את משרד־התחבורה ולהפוך את גד יעקובי לשר־התיקשורת. לאחדות העבודה יינתן פיצוי דומה.

מישרד פרובלמטי הוא מישרד המישטרה. גולדה וכמה מחבריה היו שמחים להיפטר משלמה הילל, שהוא למעשה בתפקיד זה סגנו של מפכ"ל המשטרה. אבל כיוון שיש אופציה על מישרד זה לשר ספרדי, טרם נמצא תחליף להילל, שני המועמדים שאוזכרו לתפקיד, יוסף נחמיאס וישמואל טולידאנו, מעוררים דאגה בשל קירבתם האידיאולוגית והחברתית לרפ"י לשעבר. נראה שהילל יוכה מן ההפקר וישרת עוד קדנציה כשר המישטרה.

מי יירש את יועץ הסתרים?

אצ שותפי הקואליציה האחרים יחולו גם כן שינויים מעטים. הבולט שבהם: **יצחק רפאל יכהן כנראה כשר־הדתות במקום זרח ורהפטיג שיפרוש מהממשלה, כעיקבות תוצאות הבחירות לוועידת הי מפר"ץ האחרונה.**

בקרב הליברלים העצמאיים מתנהל עדיין מאבק על הייצוג בממשלה בין משה קול, שר־התיירות, לבין גדעון האוזנר, השואף לרשת אותו. האוזנר נושא אומנם עיניו לתפקיד שר־המשפטים. בתנאים הנוכחיים אין כל סיכוי שיזכה בו. אם יחליט קול לפרוש, והסיכויים לכך קלושים, יירש אותו האוזנר כשר־התיירות.

זה בערך יהיה הרכב הממשלה הבאה בראשותה של גולדה מאיר. השאלה הנשאלת היא: אם זה כל כך טוב — אז מדוע זה כל כך רע?

התשובה: זאת הממשלה שרוצה גולדה — אבל לא הממשלה שרוצה בה פנחס ספיר. ביום בו יגיע ספיר לראשות־הממשלה הוא ירצה לראות אנשים אחרים בכמה משרדים. אבל מכיון שגולדה תיקבע עובדות, קשה יהיה לשנות אותן כעבור שנה אחת בלבד.

עד כד פנים ברוך דבר אחד: כשיהיה ספיר ראש־הממשלה,

(המשך בעמוד 26)